

Zacharia 3:1-5

Gemeente,

Wie voelde zich afgelopen week ook zo staan? Of vanmorgen? Net als Jozua. Dat is een andere dan de bekende Jozua die na Mozes het volk in Kanaän heeft gebracht. Het is hier een hogepriester, die ook zo heet. En die staat voor de engel des HEEREN. Voor de Zoon van God. Maar hoe? Met vuile kleren. En dat vuil dat ziet op zonden. Elke zonde is een vlek op je kleren. Ga eens na: elke zonde een vlek. Hoeveel zouden er op zitten? Vandaag al, gisteren, afgelopen week...? Daden, woorden, gedachten, bedoelingen. Onzuiverheden, onvolmaaktheden, lauwheden.

Daar staat Jozua voor de Zoon van God, de engel des HEEREN. En de duivel is er ook bij. Die zegt: kijk eens, zie je wel. Tel ze eens, dat kun je niet eens, zoveel. Wie voelde zich zo staan afgelopen week? Vanmorgen, wie zichzelf beproeft die zag heel wat vlekken zitten, en die kwam de duivel wel tegen.

Nu is er één bijzonder iets in dit nachtgezicht. Daar is de engel des HEEREN. Daar is de duivel. Daar is Jozua. Let op: er is er één die niets zegt. En dat is Jozua. Jozua zegt zelf niets! Hij zegt niet: ja, maar..... dat valt wel mee, of: maar je hebt me zelf verzocht duivel. Ja, maar... volgens mij heeft niemand schone kleren. Ja maar.....volgens mij zijn er wel die het erger hebben, die nog vuiler zijn, een heel stuk vuiler zelfs. Nee, Jozua zegt niets. Wie zwijgt stemt toe. Wie kan er niks meer zeggen? Niks meer tegenin brengen? Vuil is vuil. Punt. Opdat de hele wereld voor God verdoemelijk zij en alle mond gestopt worde.

Maar: Jozua hoeft ook niets te zeggen. Dat doet de HEERE voor hem! De HEERE neemt het voor hem op tegen de satan. De HEERE jaagt de duivel weg. Want deze Jozua is een vuurbrand uit het vuur gerukt.

Dat is een veelzeggend beeld. Denk aan een houtkachel. Waar bokken hout in liggen. En zo'n blok hout wat daar aan het branden is, is een vuurbrand. Voor een deel al zwartgeblakerd. Maar ineens denk je, dat blok hout wil ik wat mee, dat wil ik ergens anders voor gebruiken. En je steekt je hand in de houtkachel en je verbrandt je hand, maar dat stuk hout haal je eruit. Dat is een vuurbrand uit het vuur gerukt. Anders zou het helemaal verbrand zijn. Maar het is er uitgehaald. Een vuurbrand uit het vuur gerukt.

Zo redt God zondaren. Want wij liggen allen onder het oordeel. In het oordeel vanwege onze zonden. Onder Zijn vloek. Maar God redt! Haalt zondaren uit het oordeel weg, onder het oordeel vandaan. Niet met Zijn handen, maar met Zijn Zoon. Zijn Zoon gaat het oordeel in op

Golgotha. Gods toorn verteert Zijn ziel, Zijn leven. Door je te brengen tot geloof, tot het vluchten tot Hem. Zo redt Hij zondaren. Als een vuurbrand uit het vuur gerukt. Dan weet je twee dingen: als Hij dat niet gedaan had, dan zou ik voor eeuwig in dat vuur blijven, in het oordeel, in Gods toorn ondergaan. De toorn Gods waaronder wij eeuwig hadden moeten verzinken. En het andere is: dan heb je Jezus lief. U dan die gelooft is Hij dierbaar.

Wie weet daarvan? Wie daarvan weet is geroepen tot de tafel. Om bij brood en wijn te gedenken: zo groot is Gods toorn over mij geweest, dat de Godverlatenheid nodig was om mij te redden. Zo groot is de liefde Gods dat Hij Zijn Zoon erin deed gaan, om mij eruit te halen.

Maar...maar die vuile kleren dan? Juist na ontvangen genade kan het je zo aanvliegen. En toch weer vuil geworden. Geen volkomen geloof, niet zo'n ijver als wij zouden moeten hebben om God te dienen, zoveel boze lusten van het vlees waartegen we te strijden hebben, maar het vaak zo weinig doen. Allemaal vuil op onze kleren. Na een voorbereidingsweek zie je het soms nog meer dan anders. En de duivel komt er wel op af. Zoveel vuil? En dan toch naar de tafel toe? En dan toch denken dat je een kind van God bent. Daar zou ik maar even mee wachten, dat zou ik maar niet geloven. Ik zou eerst maar eens zorgen dat het beter is met je, dat je minder vuil wordt. Dat noemen we aanvechting: de duivel wijst je op je zonden om je van God weg te houden. En dat is tegelijk het grote verschil met de Heilige Geest: Die laat je ook je zonden zien, maar dan om je naar Jezus toe te drijven. Om je uit te drijven naar het kruis. De duivel zegt: kijk eens, blijf maar weg van de Heiland. De Heilige Geest zegt: kijk eens, hoe eerder hoe beter naar de Heiland toe. Houd die twee altijd goed uit elkaar!

En dan horen we de HEERE zeggen: doe die vuile klederen van hem weg. En doe hem wisselklederen, dat waren feestklederen, zeg maar bruiloftskleren aan. Dus twee dingen: die vuile kleren weg: de zonden weg, de toorn weg, de straf weg, de schuld weg. En: tegelijk: schone kleren aan: de volmaakte heiligheid, genoegdoening en gerechtigheid van Jezus krijg je aan. Je hoeft niet zelf te zoeken: wat moet ik nou eens aantrekken om een beetje voor de dag te komen? Waar haal ik een beetje schone kleren vandaan? Goed mijn best doen deze week, morgen nog wat meer en zo maar hopen dat ik een dag redelijke schone kleren houd. Nee, je krijgt schone klederen: als had ik zelf alles volbracht wat Jezus voor mij volbracht had. Zo volkomen is vergeving. Is wat God doet.

Dat zegt God! Over Jozua. Ik wil dat al zijn zonden weggenomen worden en dat hij alle gehoorzaamheid van de Heere Jezus krijgt. En...wie heeft dat nodig? Dat is geloof. Dat je zegt: o HEERE dat heb ik

nodig. Wilt u dat ook tegen mij zeggen? Want dat is het enige. Anders lukt het nooit. Krijg ik nooit mijn vuile kleren schoon en krijg ik nooit schone kleren ervoor terug. Ik kan zus proberen en zo proberen, ik kan er me druk om maken en niet druk om maken, maar het is reddeloos van mijn kant. Mijn enige hoop is: dat U zegt: trek die vuile kleren van hem uit en doe hem schone kleren aan. Vergeef zijn zonden en geef de gerechtigheid van Jezus aan hem. Wie heeft dat nodig? Die mag het horen! Ik heb uw zonden vergeven, ze zijn weggedaan. Ik heb u aangedaan de gehoorzaamheid van de Heere Jezus. Die mag het horen. En zien en proeven. Kom maar. Neemt en eet: Mijn lichaam en Mijn bloed. Ik voor u. Daar gij anders. Zie Mijn liefde. Zie Mijn werk. Zie Mijn genade.

Luther zag een keer de duivel. En de duivel kwam naar hem toe en had een papier bij zich. Een groot vel. Bijna helemaal volgeschreven met zonden van Luther. Kijk eens zei de duivel, kijk eens. Ik zou maar niet zoveel hoop hebben als ik jou was, ik zou maar liever bang zijn en wegluchten. En Luther, Luther keek eens en zei niet: ja , maar.... maar zie: jazekeer, je bent er nog wat vergeten zie ik, Die heb jij niet gemerkt zo stilletjes heb ik die gedacht en bedoeld. Ik zal ze erbij schrijven. Misschien weet jij er ook nog wel een paar. Schrijf ze er maar bij. Weet je niks meer? Nou, dan hebben we alles ongeveer. En toen schreef hij erdoorheen met rood: het bloed van Jezus Christus Gods Zoon reinigt mij van alle zonden. Dat is groot geloof. Dat is wat de Heere door brood en wijn wil werken. Voor de duivel nog niet bang. Omdat Zijn bloed reinigt en verzoent.

Dat doet God, keer op keer. Elke keer weer als mijn kleren toch weervuil geworden zijn. Wordt Hij dat nooit moe? Als zich dat maar blijft herhalen? Luister eens, wat zei de HEERE eerst: deze is een vuurbrand uit het vuur gerukt. Als je dat stuk hout met je handen eruit gehaald hebt en je handen zijn verbrand geworden, leg je dat stuk hout dan even later weer terug? Als een brandweerman met zijn handen een kind uit een brandend huis redt en zijn handen verbrand, gooit dan daarna dat kind weer terug in dat brandend huis? Nee, wat je zo duur gered hebt, geef je nooit meer weg. Wat God gered heeft met Zijn Zoon en met Zijn bloed, dat gooit Hij nooit meer weg. Dat houdt Hij altijd vast. Brood en wijn: voorsmaak van het eeuwig zalig leven. Want de HEERE laat nooit meer los wat Hij uit het vuur gered heeft.

Amen